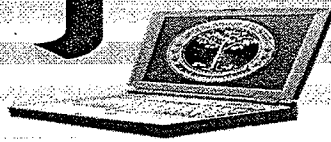


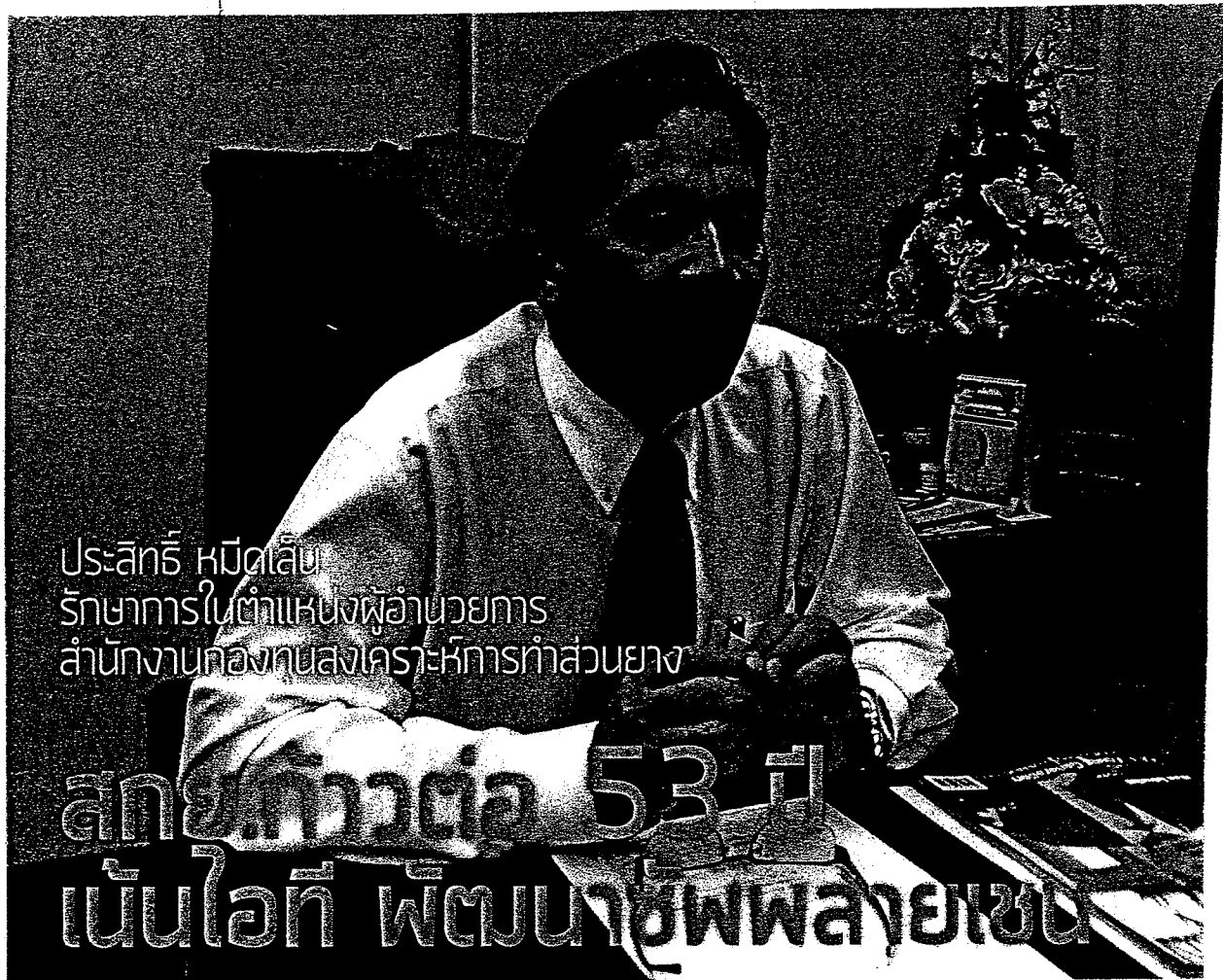
- ☆ งานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

หน้า 9 วันที่ ๒๕ ธ.ค. 56



- ☆ แนวหน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

★ หน้า 1123 1124 1125



ประสิทธิ์ หมดเลื้อย  
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ  
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

## สภียกว่าต่อ 53 ปี เน้นไต่ พัฒนาฯพพลงยชน

การส่งเสริมการปลูกยางในรัฐบาที่ผ่านๆ มา ทำให้พื้นที่ปลูกมีถึง 19 ล้านไร่ ส่งผลให้มีปริมาณยางมาก หากเป็นช่วงที่ตลาดโลกต้องการราคาอย่างก็สูง หากมีเกินความต้องการ ราคาอย่างก็ตกต่ำ จนเกิดการประท้วงดั่งที่ทราบกัน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สภย.) คือ หน่วยงานหลัก ที่ดูแลทั้งเรื่องการปลูกยางและการตลาดให้กับเกษตรกรมาตลอด ในโอกาสที่หน่วยงานแห่งนี้ได้ก้าวเดินมาครบ 53 ปี ก้าวต่อไปจะเป็นอย่างไรจึงเป็นเรื่องที่ท้าทาย

สภย.รับทำโครงการจากรัฐบาล โครงการอีสานเขียว เพื่อมีศักยภาพในการปลูกยางได้ มีการส่งเสริมปลูกยางในที่แห่งใหม่ ตามมาตรา 21 ทวิ คือ ส่งเสริมพี่น้องเกษตรกรที่มีความสนใจ ที่จะปลูกยางโดยเงินทุนใช้จ่ายจากงบประมาณของแผ่นดินว่า "เงินเชส" ซึ่ง สภย. เดิมไม่สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมปลูกยางใหม่ได้ ตาม พรบ. 2503 ที่ว่าจะใช้ส่งเสริมการปลูกยางใหม่ได้ ต้องใช้จากงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งในส่วน

ปี 2532 เป็นต้นมา มีการสงเคราะห์ปลูกยางในภาคอีสานแล้วราคาก็ขึ้นมาเรื่อยๆ จนมาถึงปี 2547 สมัยท่านนายก ทักษิณ มีโครงการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่ปลูกยาง ในโครงการ 2 ล้านไร่ ทำให้พี่น้องเกษตรกรปลูกยางเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันพื้นที่ปลูกยางใหม่ คือ ทางอีสานและทางเหนือ รวมทั้งประเทศขณะนี้ มี 19 ล้านไร่

ส่วนผลผลิตในปี 2556นี้ ผลผลิตทั้งหมดมี 4 ล้านตัน

๑๒หน้า 2

97



เพิ่มศักยภาพของไทยในการส่งออกของโลก เราส่งออก 3.2 ล้านตัน ยังมีสต็อกยางอีก 2 แสนตัน นโยบายของรัฐบาลจะนำส่วนที่เหลือออกไปใช้ในประเทศ

ส่วนสถานะเรื่องราคา เราคงทราบแล้วจากต้นปี ม.ค. ปี 2556 สถานะทางเศรษฐกิจความต้องการยาง และผลผลิต ไม่บาลานซ์กัน ราคายางที่ผู้ซื้อ-ผู้ขาย ตกลงกันอยู่ที่ กก. 70-80 บาท โดยที่ FOB เฉลี่ยที่ 80 บาท ในส่วนนี้เรามองถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นว่าจะสะท้อนราคาขายที่แท้จริง อยู่ในตลาดในขณะนี้ คือ 80 บาท แต่เหตุการณ์ในประเทศไม่เสถียรภาพ ฟุ้งงูเกชตรกร เคยได้รับอานิสงส์จากช่วงที่ความต้องการยางมีมากกว่าผลผลิตเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา ปี 2554-2555 ได้ กก.ละ 100 กว่าบาท ทำให้เกชตรกรต้องการราคาขายคงอยู่ในระดับนั้นหรือใกล้เคียง คือ วางเป้าหมายที่ 120 บาท เมื่อมีความต้องการยางมากแต่ผลผลิตน้อย ขณะที่ในตลาดปัจจุบันมีความต้องการยางน้อยลง แต่ผลผลิตมากราคาขายต้องต่ำลง ฟุ้งงูเกชตรกรต้องคิดซึกนิดว่าเราจะเสนอราคา 120 บาท ตลอดในเมื่อคุณภาพเราเท่าเดิม สินค้าผลผลิตมีมาก เปรียบขงมีมากแต่คนกินมีน้อย จะขายให้ได้ราคาเท่าเดิมคงยาก ราคาต้องปรับลงตามราคาตลาด

### • บทบาทของสгы.

บทบาทของสгы. ตามพรบ. มีแค่ส่งเสริมให้มีสวนยางคุณภาพทดแทนสวนยางเก่า มีเงินสงเคราะห์รับจากการส่งออก "ยาง" ไปต่างประเทศ อัตราการจัดเก็บขึ้นอยู่กัตาม क्रम. อนุมัติอัตราเก็บเงิน เซส เป็นอัตราก้าวหน้า ถ้าราคาขายสูงก็เก็บแพง ถูกสุดก็ 1.40 บาทที่ต่ำกว่า 60บาทลงมา คือ 60-80 บาท เก็บที่ 2 บาท 80-100 บาท เก็บที่ 3 บาท ถ้า 100 บาทขึ้นไปเก็บที่ 5 บาท ในส่วนนี้ ชาวบ้านรับได้ เท่ากัน 100 บาท เสีย 5 บาทหรือร้อยละ 5

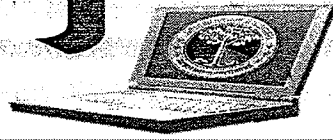
ถ้าราคาขายดี มีผลต่อสгы. ทำให้กองทุนมีเพิ่มขึ้นสามารถนำมาใช้ในการส่งเสริม ให้ฟุ้งงูเกชตรกร เพิ่มขึ้น ส่วนวิธีการทำงาน เมื่อ สгы.มีเงิน เซส รับมาแล้ว สมมุติว่าเก็บมาได้ 100 บาท แบ่งอย่างไรซึ่ง พรบ.บอกชัดเจน แบ่งเป็น 3 กอง คือ 85 บาทใช้ในการส่งเสริมให้ความรู้ ให้ทุนเกชตรกรอีก 5 บาท ให้กับสถาบันวิจัยยาง ใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องยางทั้งหมด วิธีการปลูกจนถึงอุตสาหกรรม ส่วน 10 บาท ใช้ใน

การบริหารการจัดการ ซึ่งในส่วนนี้ ตามว่า 10 ปีที่ได้จากเงินสงเคราะห์นั้นไม่พอหรอก แต่ละปีเราใช้งบประมาณในการบริหารเกือบ 2,000 ล้าน ถ้าไม่อย่างกัใช้งบประมาณแผ่นดิน เราต้องมีเงินรายได้จากเงินเซส ปีละ 20,000 ล้าน หรือ 10% คือ 2,000 ล้าน ตามว่าเงิน 2,000ล้าน เราต้องส่งยางออกเท่าไร ถ้าคิด กก. ละ 5 บาท เราต้องส่งยางออกปีละ 4 ล้านตัน ใน 4 ล้านตันถ้าเราผลิตเยอะ ประเทศอื่นก็ผลิตเยอะเช่นกัน แต่การใช้ภาคอุตสาหกรรมคงที่ ราคาตก มันมีนัยสำคัญกับปริมาณที่ผลิตกับราคาในสวนนี้ สгы. ต้องมานั่งคิดว่าจะทำอย่างไรให้ยางของประเทศไทย 1. ไม่เพิ่มพื้นที่ 2. มีปริมาณที่เหมาะสมในส่วนนี้ต้องคุยระหว่าง

สгы. กับเจ้าของสวนยาง ต้องร่วมกันบริหาร ไม่ใช่เกชตรกรชาวสวนยางคิดจะปลูกขายได้ ต้องมีการวางแผนของตนเองด้วยและผลผลิตของประเทศชาติด้วย ในส่วนของภาครัฐก็มีการวางแผนผลิดว่า เราจะมีพื้นที่เพาะปลูกเท่าไรอันนี้เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องกำหนดว่า 19 ล้านไร่ หรือ 20 ล้านไร่ หรือต้องปรับลดลงมาเหลือ 18 ล้านไร่ เพื่อที่จะให้ประเทศไทยมีความสมดุลในผลผลิต เพื่อสร้างเสถียรภาพในด้านราคาให้กับเกชตรกร ถ้าปล่อยอิสระใน 3-4 ปีที่ผ่านมา การควบคุมเรากงทราบ ว่าพื้นที่บางส่วนเป็นป่าสงวนส่วนหนึ่งเจ้าหน้าที่รัฐมีอยู่น้อย ไม่สามารถดูแลพื้นที่เหล่านั้นได้ เกชตรกรก็ไปบุกรุกแล้วปลูกยางขึ้นมา ทำให้พื้นที่ปลูกยางเพิ่มขึ้นพอมีผลผลิตขึ้นมากก็มีผลกระทบต่อภาพรวมของประเทศ พอมมีปัญหาขึ้นมาตอนนี้ภาครัฐต้องให้ความช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตตรงนี้ผู้จะได้รับต้องมีหลักฐานส่วนที่บุกรุกไม่มีเอกสารก็ไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิตเลยกลายเป็นปัญหาที่แก้ยากไม่จบ ตรงส่วนนี้ต้องแก้กันทั้งระบบ ไม่ใช่ภาคใดภาคหนึ่งดูแล อันนั้นคือเรื่องของการผลิต ส่วนเรื่องผลิดเมื่อสร้างสวนขึ้นมาแล้วพื้นที่ปลูกได้มี 12 ล้านไร่ บางเขตเหมาะสมทั้งปลูกยางและปลูกปาล์มซึ่งพื้นที่บางส่วนก็เหมาะจะปลูกปาล์มมากกว่า ใช้วิธีโค่นยางแล้วปลูกปาล์มน่าจะดีกว่า เช่น กระบี่ ระนอง พังงา สุราษฎร์ธานี ที่มีฝนตกชุกพื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมบ่อย ถ้าปลูกยางผลผลิตจะไม่ดีเท่าที่ควร ผมให้เจ้าหน้าที่ไปสำรวจว่ามีพื้นที่เหล่านั้นอยู่เท่าไร โค่นแล้วปลูกปาล์มเพื่อเกชตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นตรงนี้ก็เข้ากับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่อง



๑๑๖ ๒  
๑๗



โซนนิ่ง เป็นการลดพื้นที่ปลูกยาง และเมื่อลดแล้วต้องรักษาคุณภาพว่าทำอย่างไร ประเทศเรามีผลผลิตที่ดี เราต้องทำพันธุ์ยางเพื่อเพิ่มคุณภาพ ปัจจุบันเราปลูกใช้พันธุ์ RM600 เกือบทั้งประเทศผลผลิตไม่เกิน 300 กิโลกรัมต่อไร่ เรามีแผนเปลี่ยนพันธุ์ที่ผลผลิตสูงขึ้น คือ พันธุ์ สกย.251 และสกย.408 ซึ่งบางพื้นที่ไม่เหมาะที่จะใช้พันธุ์ RM600 ก็เปลี่ยนอีกพันธุ์หนึ่งแทน เป็นเรื่องของสวนต้องมาดูว่าผลผลิตออกมาแล้วควรป้อนสู่อุตสาหกรรมระดับกลางเหมือนเป็นระบบซัพพลายเชนเพื่อลดต้นทุนการผลิตภายในตัว เจ้าหน้าที่ของ สกย. ต้องเข้าไปจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรรสวนยางในทุกพื้นที่เพื่อให้รู้จักการจัดการในเรื่องผลผลิตว่าจะขายในรูปแบบอะไร ขณะนี้เรามีโรงบ่มอยู่จำนวน 400 โรง เพื่อจัดการแปรรูปน้ำยางเป็นยางแผ่นรมควันและต้องพัฒนายางแผ่นรมควันเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมยอมรับ



ในคุณภาพ ที่ผ่านมารองรมยางเหล่านั้นไม่สามารถอัดเป็นก้อนได้ เพราะผู้ซื้อไม่มั่นใจว่าเป็นสินค้าคุณภาพหรือไม่ อันนี้จึงเป็นจุดอ่อนของเกษตรกร ตรงนี้จึงเป็นนโยบายของรัฐในเรื่องกลางน้ำทำให้เขาไปปรับปรุงเพื่อผลิตสินค้าคุณภาพให้ได้ การทำระบบซัพพลายเชนในส่วนอุตสาหกรรมต้นน้ำในแผนพัฒนาวิสาหกิจของ สกย. ฉบับที่ 6 เพื่อให้เกษตรกรรวมกลุ่มบริหารสวนขนาดใหญ่ขึ้น เพราะโครงสร้างสวนยางไทยเป็นสวนขนาดเล็กหรือเกษตรกรรายย่อย หากปล่อยให้ทุกคนบริหารจัดการเอง ต้นทุนในการบริหารจัดการจะสูงแต่ถ้าเป็นสวนขนาดใหญ่ ต้นทุนการจัดการจะถูกลง

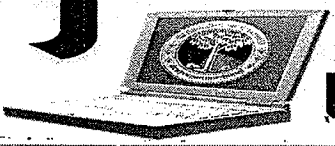
และยังหาแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น ตรงนี้จึงต้องให้เกษตรกรรับรู้ในเรื่องการขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างเดียวคงไม่ได้ไม่ว่าที่ช่วยไปแล้ว หรือประกันราคาก็ไม่ยั่งยืน ถ้าเกษตรกรรู้จักคิดแล้วสร้างโรงงานของตนเองได้ก็สามารถทำตลาดเอง มองภาพได้กว้างขึ้นว่าปัญหาเกิดจากอะไร แต่ในระดับประเทศเราได้เขียนแผนไว้ในประเทศไทยนอกจากพื้นที่เพาะปลูกแล้วก็ให้เกษตรกร สร้างเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการในแต่ละเครือข่ายเราขอเพียงแค่ 30 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นก็ทำให้สร้างความมั่นคงในด้านราคาได้ ส่วนเรื่องกลางน้ำหรือการตลาดนั้นเราได้งบประมาณจากรัฐปีละ 10-20 ล้านบาทในการจัดการตลาดทั่วประเทศ ให้เป็นแหล่งที่ผู้ซื้อผู้ขายมาพบกัน ตอนนี้เรามีอยู่ 108 ตลาดทั่วประเทศ แต่เป็นเพียงตลาดซื้อขายผลผลิตเบื้องต้นเท่านั้น หากรัฐจะทำอะไรก็ต้องให้งบประมาณเรามาด้วย

## • กิจทางในโอกาสครบรอบ 53 ปี สกย.

ก้าวขึ้นช่วงจาก 20 ปีแรก เราดูแลเรื่องสวนอย่างเดียวพอเข้าปีที่ 30 เราก็ดูแลเรื่องพัฒนาคุณภาพผลผลิตและมาจัดตั้งกลุ่มในแผนเวลานี้ เราดูแลเรื่องต้นน้ำทั้งหมด ทั้งคนและวัตถุดิบ

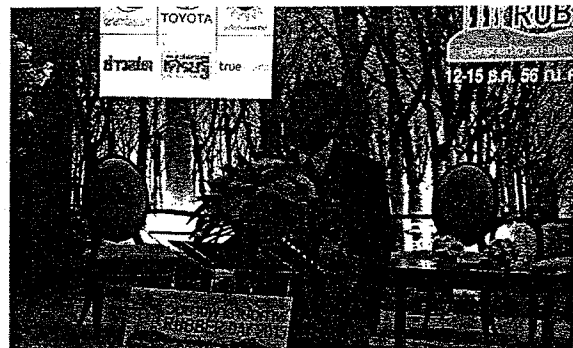
โดยใช้กลุ่มเป็นศูนย์กลางการทำงาน แต่ละกลุ่มมีตัวแทนในรูปอาสาสมัครเรามีครูยาง ในงานครบรอบ 50 ปีที่ผ่านมาเราจัดตั้งครูยางได้ 12,000 คนทั่วประเทศ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้พี่น้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 1 คนต่อ 100 ครัวเรือน ทุกปีเรามีการฝึกอบรมให้เขาซึ่งเข้ากับนโยบายของกระทรวง ครูยางทำให้เป็นสมาร์ทรับเบอร์และสมาร์ทฟาร์มเมอร์ ในปี 2556-2558 เรามีแผนพัฒนาครูยางให้เป็นผู้ประกอบการตอนนี้เราทำ MOU กลั้มมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครูยาง 12,000 คน เพื่อคัดเลือกเพื่อสร้างวิสาหกิจชุมชนแปรรูปยาง เราจะสร้างไม่น้อยกว่า 1,200 วิสาหกิจชุมชนหรือ 10 เปอร์เซ็นต์ของครูยางให้เป็นผู้ประกอบการในการสร้างเครือข่าย อีกอันหนึ่งคือ เราจะปรับบทบาทพนักงานของเราในอดีตที่ผ่านมา พนักงานภาคสนามมีหน้าที่ตรวจสอบให้ทันเกษตรกรเจ้าหน้าที่ของเราจะเข้าไปตรวจสอบว่าทำตามเงื่อนไขหรือไม่ แต่จากนี้ไปได้ประกาศเป็นนโยบาย ให้พนักงานทุกคนต้องปรับตัวจากผู้ตรวจสอบเป็นเหมือนผู้จัดการสวนยางทั้งหมด คือดูแลทั้งพื้นที่ปลูกใหม่ พื้นที่ที่กรีดแล้ว สมมติว่า 1 คนรับผิดชอบ 30,000 ไร่ จะทำอย่างไรให้เกษตรกรอยู่ดีกินดี คือ ดูแลทั้งเรื่องผลผลิตซัพพลายเชน และโลจิสติกส์ พร้อมกันไปเลย อันนี้จึงเข้าสู่แผนการจัดการของ สกย. จากผู้ตรวจสอบเป็นผู้บริหารเหมือนมีผู้จัดการแต่ละหมู่บ้าน สมมติว่า ในอำเภอ ก. มีพื้นที่ 300,000 ไร่ และมีพนักงาน 10 คน ก็แบ่งเป็นคนละ 30,000 ไร่ ใน 10 คนนี้ต้องมาทำวิสัยทัศน์ของอำเภอว่าเป็นอย่างไร อันนี้คือสิ่งที่เราวางไว้ชัดเจน อีกอย่างหนึ่ง คือ ปัญหาเดิมจำนวนแปลงที่ดูแลการขึ้นลงไม่ชัดเจน บางพื้นที่ขอทุนเยอะก็ใช้คนเยอะ แต่บางพื้นที่ขอทุนน้อยก็ใช้คนน้อย ส่วนวิสัยทัศน์อีกอันหนึ่งคือ การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการทำงาน เราได้รับรางวัลเกี่ยวกับระบบ IT เรามีแผนนำระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศของสวนยาง หากทำได้การให้บริการเกษตรกรสวนยางจะรวดเร็วขึ้น เพราะเรามีฐานข้อมูล เช่น การใส่ข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนก็รู้ว่า สวนนี้อยู่ตรงไหนบริเวณใดสถานะเป็นอย่างไร คุณมาติดต่อเราเรื่องอะไร เราให้ข้อมูลได้ทันที ถ้ามีปัญหาหน้าท่วมหรือโรคระบาด ภาครัฐจะให้ความช่วยเหลือ เรามีหลักฐานในการให้ความช่วยเหลือได้ ☺





## สกกย.ร่วมแถลงข่าวจัดงาน ‘วันยางพาราบึงกาฬ 2013’ งานยางครั้งใหญ่ส่งท้ายปลายปี เชิญร่วมงาน 12-15 ธ.ค.นี้

นายวิมล จันทโรทัย รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานเปิดงานแถลงข่าวการจัดงาน “วันยางพาราบึงกาฬ 2013” ซึ่งจะจัดขึ้น ณ ศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ ระหว่างวันที่ 12-15 ธันวาคม 2556 โดยมีนายชโลธร ภาโคตร ผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ นายนิพนธ์ คนขยัน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ นายสมศักดิ์ กังธีระวัฒน์ รองผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และนายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกกย.) ร่วมแถลงข่าว เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายนที่ผ่านมา ณ ห้องประชุมบริษัท ข้าวสด จำกัด



นายวิมล จันทโรทัย กล่าวแสดงความชื่นชมในความร่วมมือของทุกฝ่ายที่ทำให้มีงานนี้เกิดขึ้น เพราะทุกคนต่างทราบดีว่ายางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาล โดยในปีที่ผ่านมาไทยผลิตยางได้ถึง 3.78 ล้านตัน มีมูลค่าการส่งออกกว่า 6 แสนล้านบาท ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคการผลิตยางได้รับประโยชน์มากมาย ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการ



ขยายพื้นที่ปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้กับเกษตรกร โดยเฉพาะในแหล่งปลูกยางใหม่ทางภาคตะวันออก เชียงเหนือและภาคเหนือ เพื่อขยายการผลิตให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นทั้งจากในและนอกประเทศ

สำหรับพื้นที่ที่การจัดงานในครั้งนี้ จัดขึ้นที่ จ.บึงกาฬ ซึ่งเป็น

๓๐๓๖๒  
๙๗



จังหวัดที่มีปัจจัยความพร้อมในหลายด้าน สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศได้ ทั้งนี้ การผลักดันให้ จ.บึงกาฬ ก้าวไปสู่เป้าหมาย จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ การให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ในการผลิต รวมทั้งการให้ความรู้ด้านการตลาดและรู้ทางการลงทุนในอุตสาหกรรม ดังนั้น การที่หลายฝ่ายได้มาร่วมจัดงานในครั้งนี้ จะช่วยผลักดันการขับเคลื่อนเมืองยางพาราบึงกาฬไปสู่เป้าหมายความสำเร็จได้

ด้านนายชโลธร ฝาโคตร กล่าวถึงกิจกรรมในส่วนของ จ.บึงกาฬ ว่า จะนำเสนององค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ รวมทั้งมีการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) คำขายยางพารากับจีนโดยตรง และจะมีพันธมิตรจากประเทศต่างๆ เช่น ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน เดินทางมาศึกษาดูงานด้วย

นายนิพนธ์ คนขยัน กล่าวว่า จ.บึงกาฬ เป็นศูนย์กลางยางพาราของภาคอีสาน และคาดว่าในอนาคต จะมีการรวมตัวของเกษตรกรจัดตั้งสหกรณ์ โรงงานผลิตและแปรรูปในจังหวัด เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับคุณภาพยางพาราของประเทศ เมื่อเปิดประชาคมอาเซียน จ.บึงกาฬ จะเป็นศูนย์กลางยางพาราของภูมิภาค

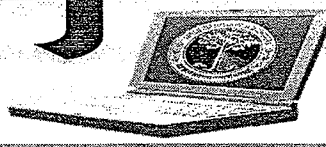
ด้านนายสมศักดิ์ กังธีระวัฒน์ กล่าวว่า ในงานนี้ ทาง ร.ก.ส. ได้มีส่วนสนับสนุนโดยการออกสินเชื่อให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยที่ผ่อนปรน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุนได้ รวมทั้งมีสินเชื่อการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า

ยางพาราอีกด้วย

สำหรับนายเชาว์ ทรงอาวุธ กล่าวว่า สกย.ได้เป็นส่วนหนึ่งในการร่วมบูรณาการเพื่อพัฒนายางพาราในภาคอีสาน โดยการจัดงานวันยางพาราบึงกาฬขึ้น ในส่วนกิจกรรมของ สกย.ภายในงานระหว่างวันที่ 12-15 ธันวาคม 2556 ได้รวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ ผ่านนิทรรศการ การสาธิต การอบรมเชิงปฏิบัติการ การเสวนาเรื่อง “อนาคตยางพาราไทยกับการพัฒนาบึงกาฬ เมืองหลวงยางพาราภาคอีสาน” “เตรียมความพร้อมเกษตรกรชาวสวนยางกับการพัฒนาประเทศสู่ AEC” และ “สร้างแนวคิดพัฒนาเกษตรกรเพื่อแก้วิกฤตเรื่องยางพารา” จึงเป็นโอกาสสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ความรู้ และส่งเสริมการปลูกยางพาราในพื้นที่ปลูกยางใหม่ให้แก่ประชาชนที่เข้าร่วมงานได้อย่างคุ้มค่า รวมทั้งยังมีกิจกรรมการแข่งขันคัดลวดรองรับถ้วยรับน้ำยาง การลับมีดกรีดยางพารา และที่สำคัญจะมีการแข่งขันกรีดยางพาราชิงแชมป์ระดับประเทศชิงเงินรางวัล 1 แสนบาทอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีนิทรรศการจากทางภาครัฐและเอกชนอีกมากมาย รวมทั้งการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ วันยางพาราบึงกาฬ 2013 ปีนี้ จึงอัดแน่นไปด้วยสาระความรู้ตลอดจนความบันเทิงทุกคำคืนด้วยคอนเสิร์ตจากศิลปินชื่อดัง ท่านใดสนใจสามารถสอบถามรายละเอียดกิจกรรมเพิ่มเติมได้ที่ 0-2580-0021 ต่อ 1602 และ 1673





## ทิศทางเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออก

ประกาศกำหนดเขตเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช (โซนนิ่ง) ๘ ชนิด ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยวิเคราะห์ความเหมาะสมของที่ดินกับปัจจัยความต้องการของพืชตามสภาพที่มีการเพาะปลูกพืชแต่ละชนิดในปัจจุบัน ร่วมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น เขตป่าไม้ตามกฎหมาย เขตพื้นที่โครงการชลประทาน เป็นต้น

สำหรับยางพารามีพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกทั้งสิ้น 68 จังหวัด 499 อำเภอ 2,251 ตำบล แบ่งเป็น ภาคกลาง 8 จังหวัด ภาคตะวันออก 7 จังหวัด ภาคเหนือ 17 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด และภาคใต้ 14 จังหวัด ซึ่งในแต่ละจังหวัดนั้นกระทรวงเกษตรฯ ได้ส่งข้อมูลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วว่า พื้นที่บริเวณไหนบ้างที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการโซนนิ่งคือ จะช่วยลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพ เพิ่มปริมาณผลผลิต เพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก สามารถควบคุมปริมาณการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด สามารถรักษาเสถียรภาพของระดับราคาผลผลิตทางการเกษตร และยังสามารถช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การจะให้เกษตรกรที่ปลูกยางพาราไปแล้ว แต่อยู่นอกเขตโซนนิ่งหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทนนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะยางพาราเป็นไม้ยืนต้น กว่าที่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ต้องใช้เวลาถึง 7 ปี จึงต้องอาศัย

## ส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันนอกเขตโซนนิ่งยางพารา



สวนยางกรังโตแล



ปาล์มน้ำมัน

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการแนะนำให้เกษตรกรโค่นยางพาราแล้วปลูกพืชอย่างอื่นทดแทน และที่สำคัญพืชที่ปลูกทดแทนนั้น ควรจะเป็นไม้ยืนต้น ที่ให้ผลตอบแทนไม่แตกต่างหรือดีกว่ายางพารา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดระบบโซนนิ่งยางพารา และมีบทบาทและหน้าที่ในการให้การสงเคราะห์การทำสวนยาง และการสงเคราะห์ปลูกพืชทดแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

นายประสิทธิ์ หมัดเดิน รองผู้อำนวยการ สทย. เปิดเผยว่า สทย. ได้มีการสนับสนุนเรื่องของการจัดทำโซนนิ่งมานานแล้ว โดยได้มีการส่งเสริมให้เปลี่ยนจากการปลูกยางพาราเป็นปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม



สวนยางปลูกโต

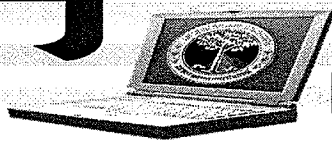
สำหรับการปลูกยาง โดยเฉพาะในพื้นที่ลุ่มต่ำพื้นที่นา พื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก และเมื่อพิจารณาผลตอบแทนที่ได้รับจากการปลูกปาล์มน้ำมัน กับยางพาราที่ปลูกในพื้นที่โซนนิ่งพบว่าไม่แตกต่างกัน และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับยางพารานอกเขตโซนนิ่งแล้ว ปาล์มน้ำมันจะดีกว่า ทำงานเหนียวน้อยกว่า

กว่า ดูแลรักษาต่ำกว่า “พื้นที่ภาคใต้ฝนตกชุก ปลูกยางพาราถ้าฝนตกก็กรี๊ดไม่ได้ พอเข้าฤดูแล้งยางผลัดใบก็ต้องหยุดอีก กรี๊ด 3 วันหยุด 1 วัน ถ้าไม่กรี๊ดเองก็ต้องจ้างคนกรี๊ด ซึ่งตอนขายยังต้องแบ่งกับลูกจ้าง 40-50% แต่ค่าปุ๋ย ยา เจ้าของสวน

ก็ต้องออกเองทั้งหมด ถ้าทำเป็นยางแผ่นยังต้องหักน้ำหนักค่าความชื้นอีก คิดดูแล้วรายได้จากการทำสวนยางพาราทั้งปี เจ้าของสวนจะมีรายได้ไม่เกิน 4 เดือน ซึ่งในปัจจุบันหาลูกจ้างที่ทำงานดีไว้ใจได้ก็หายากมาก โดยเฉพาะลูกจ้างคน

ไทยแทบไม่มีเลย คนอีสานก็กลับบ้านไปปลูกยางพาราเองหมด จะต้องจ้างแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่มีจำนวนไม่น้อยที่แอบเอายางพาราไปขายเองบ้าง แกล้งเก็บไม่หมดบ้าง เพื่อรอเอาเศษยางในถ้วยไปขาย ทาน้ำยาเร่งหน้ายางจนเปลือกแห้งกรี๊ดไม่ได้ บางสวนถึงขั้นต้องหยุดกรี๊ดให้ยางพักฟื้น เพราะลูกจ้างทาน้ำยาเร่งหน้ายางไม่ออก ในขณะที่เกษตรกรที่หันมาปลูกปาล์มน้ำมัน ปัญหาดังกล่าวก็จะไม่เกิดขึ้น” นายประสิทธิ์กล่าว

นอกจากนี้ในอนาคตยางพารามีแนวโน้มที่จะมีการแข่งขันที่สูงมาก เพราะอีกไม่นานยางพาราที่ปลูกในประเทศลาว เวียดนาม กัมพูชา ก็จะเปิดกรีดแล้ว ปริมาณยางพาราจำนวนมากจะออกสู่ตลาดในขณะที่ความต้องการยังคงเท่าเดิม ซึ่งจะทำให้ราคาขายไม่มีเสถียรภาพ แต่ปาล์มน้ำมันคู่แข่งสำคัญมีเพียงประเทศมาเลเซียเท่านั้น และเมื่อกรมวิชาการเกษตรมีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมันให้ดีขึ้น ให้ผลผลิตสูงขึ้น ก็จะสามารถแข่งขันกับมาเลเซียได้อย่างแน่นอน



## จัดเต็ม งาน “เด็กไทยหัวใจเกษตร 11” ระดมของขวัญแสนชิ้นสร้างรอยยิ้มวันเด็ก

นายชาวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวไว้ว่า เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติประจำปี 2557 ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ 11 มกราคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเตรียมจัดงาน “เด็กไทยหัวใจเกษตร 11” ขึ้นที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี ตัดตลาดไท ถนนวิภาวดี-รังสิต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่เวลา 08.00 - 15.00 น. ภายใต้แนวคิด “MOAC เด็กไทยหัวใจเกษตร 11” เป็นเด็กดีมีวินัย” ซึ่งสอดคล้องกับคำขวัญวันเด็กประจำปีนี้ของนายกรัฐมนตรี คือ “กตัญญู รู้หน้าที่ เป็นเด็กดี มีวินัย สร้างไทยให้มั่นคง” นอกจากนี้ ยังเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่จะขับเคลื่อนให้เยาวชนไทยเป็นยูว

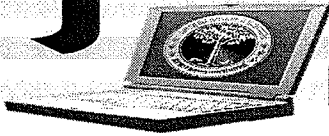
เกษตรกร หรือ young Smart Farmer เพื่อเป็นกำลังสำคัญของภาคการเกษตรในอนาคต

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวอีกว่า สำหรับการจัดงาน “เด็กไทยหัวใจเกษตร 11” ครั้งนี้ ทุกหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ร่วมกับเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน จัดเตรียมกิจกรรมองค์ความรู้ต่างๆ ให้แก่เด็กๆ โดยผ่านการแสดง การเล่นเกม การละเล่นทางวัฒนธรรมและบันเทิง รวมทั้งจัดอาหาร เครื่องดื่มและของขวัญฉบับแสนๆ ชิ้น เพื่อมอบให้แก่เด็กทุกคนที่มา



เที่ยวงาน จึงรับรองได้ว่า เด็กๆ ทุกคนจะได้รับความสนุกสนาน กินอิ่ม และมีของติดมือกลับบ้านทุกคนแน่นอน

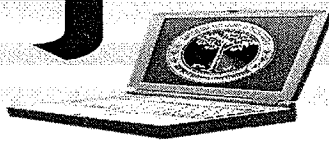
ตั้งเนนจึง  
อยากขอเชิญชวนผู้ปกครอง พยาบาลหลานไปเที่ยวงาน “เด็กไทยหัวใจเกษตร 11” ที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ติดกับตลาดไท ถนนวิภาวดีรังสิต อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ตรงข้ามนวนคร ระหว่างเวลา 08.00-15.00 น.



## ปี'58 ขอหมื่นล.ดันโชนิ่ง

นายยุคค ลิ่มแหลมทอง รองนายก รัฐมนตรี และรมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิด เผยว่า กระทรวงเกษตรฯ ได้จัดทำบ งบประมาณปี 2558 โดยของบประมาณเพื่อมา ดำเนินการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (โชนิ่ง) ทั้งสิ้น 1.01 หมื่นล้านบาท เบื้อง ดันมีเกษตรกรที่ปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสมแต่ ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต 5.9 แสนราย 17 ล้านไร่ มีเกษตรกรที่ต้องปรับเปลี่ยนการ ผลิต 7.2 หมื่นราย 1.9 ล้านไร่ สำหรับพืช ที่ต้องปรับเปลี่ยนมากที่สุดได้แก่ ข้าว มี เกษตรกรในพื้นที่ 66 จังหวัดต้องปรับ เปลี่ยน 4.3 หมื่นราย 2.6 แสนไร่





## ทิศทางการพัฒนาภาคการเกษตร ธุรกิจเกษตรและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร



### รายงานพิเศษ

๑ ศูนย์วิจัย ร.ก.ส.

#### 1. บทบาทสำคัญของภาคเกษตรไทย

ภาคเกษตรไทยมีความสัมพันธ์ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยมายาวนาน โดยตลอด 10 กว่าปีที่ผ่านมา สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคเกษตรมากกว่าร้อยละ 10 ต่อ GDP ทั้งประเทศ เป็นทั้งแหล่ง รวบรวมได้หลักของคนไทยและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องอื่นๆ เพื่อนำผลผลิตการเกษตรเป็นวัตถุดิบด้านผลิตภัณฑ์อาหาร และพลังงานทดแทน นอกจากนี้ ภาคเกษตร ยังสะท้อนถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของสังคมไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

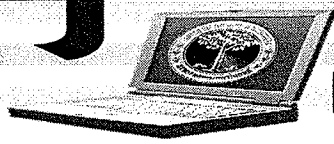
อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าภาคเกษตรของไทย เริ่มประสบปัญหาและข้อจำกัดของทรัพยากรที่ดิน แหล่งน้ำ และป่าไม้ที่ถูกนำมาใช้ตลอดระยะที่ผ่านมาในลักษณะที่ไม่ค่อยมี

ประสิทธิภาพ สิ้นเปลืองและขาดการอนุรักษ์ จึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้มีสภาพเสื่อมโทรมลงโดยลำดับ จนเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมาหลายด้าน อีกทั้งสภาพโครงสร้างสังคมแรงงานเกษตรที่ลดลงไปตามกาลเวลา ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรายจ่ายตัวของการผลิตภาคเกษตรของประเทศในอีก 10 ปีข้างหน้า

การลดลงของประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรไทย มีผลทำให้ขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคเกษตรไทยลดลงตามไปด้วย ซึ่งเห็นได้จากตัวเลขต้นทุนการผลิตที่มากกว่าและผลผลิตต่อไร่ของพืช/สัตว์เศรษฐกิจสำคัญของไทยที่ต่ำกว่าประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรเดียวกัน ดังตารางที่ 1 เป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพการผลิตในการใช้ปัจจัยการผลิต ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของภาคเกษตรไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่มีการผลิตพืช/สัตว์เศรษฐกิจเดียวกัน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าประเทศไทยยังเสียเปรียบ ทางด้านต้นทุนการผลิตที่สูงและผลผลิตต่อไร่ต่ำ เช่น ข้าว ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และโคขุน เป็นต้น ผลผลิตต่อไร่มันสำปะหลังไทยที่ยังมากกว่าเวียดนาม อย่างไรก็ตามต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังไทยยังสูงกว่าเวียดนาม โดยเฉพาะค่าขนส่งในอุตสาหกรรมมันเส้น

ที่มา : 1. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร/ข้อมูลข้าวเวียดนาม จากศูนย์การศึกษาการค้าต่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2. คณะติดตามภาวะการผลิตมันสำปะหลัง ปีการผลิต 2555/56
3. ต้นทุนการผลิตยางพาราไทยและมาเลเซีย จากรายงานแนวทางแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ (ก.ย.2556), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์/ ผลผลิตต่อไร่ จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร



### ตารางที่ 1 เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและผลผลิตต่อไร่พืช/สัตว์เศรษฐกิจสำคัญระหว่างไทยกับประเทศผู้ผลิตสำคัญ

	ไทย	เวียดนาม	ไทย	เวียดนาม
1. ยาง	นาปี ๑,๐๔๖ บาท นาปรัง ๑,๖๓๖ บาท	๑,๖๓๖ บาท	นาปี ๑.๒๕ กก./ไร่ นาปรัง ๓.๓๖ กก./ไร่ (๒๖๕๕)	๑.๕๕ กก./ไร่ (๒๖๕)
2. มันสำปะหลัง	เฉลี่ย ๑,๕๖๖ บาท/ไร่	กัมพูชา	ไทย	กัมพูชา
3. อ่างพารา	ไทย	มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย
4. ปาล์มน้ำมัน	ไทย	มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย
5. ไก่ชน	เวียดนาม	เวียดนาม	เวียดนาม	เวียดนาม

5. บริษัท ดีซีมีลส์ จำกัด ข้อมูล จากสยามธุรกิจ ฉบับที่ 1411 ประจำวันที่ 15-18 มิ.ย.2556

\* ประมาณค่า โดยอ้างอิงจาก FAO ณ ปี 2555  
สาเหตุของต้นทุนการผลิตสูงและผลผลิตต่อไร่ต่ำของพืช/สัตว์เศรษฐกิจไทย สรุปโดยสังเขป ได้ดังนี้

- ค่าจ้างแรงงานไทยและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ
- ขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะและมีฝีมือทางการเกษตรทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
- การใช้ปุ๋ย สารกำจัดศัตรูพืช มากเกินความจำเป็น
- ประเทศคู่แข่งมีสภาพทรัพยากรดิน ภูมิอากาศ อุดมสมบูรณ์กว่าไทย
- การวิจัยและพัฒนาคิดค้นเทคโนโลยีนวัตกรรมการผลิตถ่ายทอดสู่เกษตรกรผู้ปฏิบัติได้น้อย
- การบริหารจัดการลำเลียงขนส่งของไทยล่าช้าส่งผลให้คุณภาพผลผลิตการเกษตรลดลง

### 2. จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรคของภาคเกษตรไทยในทศวรรษหน้า

อ.ก.ส. จึงวิเคราะห์ถึงปัญหา อุปสรรค จุดแข็ง และจุดอ่อนของภาคเกษตรไทยทั้งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอาจมีผลต่อเนื่องในอีก 10 ข้างหน้า เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาเชิงรุกและขยายผลจากจุดแข็งที่มีอยู่ในภาคเกษตรไทย ให้เท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆที่จะเข้ามากระทบต่อสภาพเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมของภาคเกษตร ตลอดจนเร่งให้เกิดผลลัพธ์ในเชิงปฏิบัติ (Implementation) โดยพิจารณาตามหลัก SWOT เป็นภาพกว้าง ได้ดังนี้

### 3. แนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร

จากการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าว ได้นำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ประการ โดย มีวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องตามสภาพปัจจัยภายในและภายนอกภาคเกษตร ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
ปัจจัยภายใน	1. ความหลากหลายของพืชเศรษฐกิจ ที่สวนยางปลูกพืช/เลี้ยงสัตว์ได้หลากหลายชนิด	1. ต้นทุนการผลิตสูง/ ความสามารถในการแข่งขันผลผลิตต่อไร่ต่ำ
	2. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น	2. มีความสามารถทางการแข่งขันน้อยกว่าประเทศคู่แข่งอื่น ๆ เช่น labor productivity และการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมการผลิตให้เกษตรกรประสบความสำเร็จในกระบวนการเกษตร
ปัจจัยภายนอก	ปัญหา	อุปสรรค
	Agre Society; labor productivity	Global Warming; ภัยแล้ง น้ำท่วม และ วัชพืช เป็นต้น

### 1. Moving up Value chain for fair sharing

● สร้าง Value Added เพื่อ Moving up Value chain โดยวิธีการ ดังนี้

- ลดต้นทุนการผลิตต่อไร่
  - โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การทำปุ๋ยหมักปุ๋ยคอกทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีตามวิถีชาวบ้านเดิม
  - โดยให้เกษตรกรการรวมกลุ่มกันใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร (Join Machinery) ในกิจกรรมการผลิต เช่น เครื่องเก็บข้าว รถไถ และเครื่องสีข้าว เป็นต้น
  - มีศูนย์ซ่อมสร้างเครื่องมือเครื่องจักรภายในชุมชน โดยมีการแต่งตั้งเจ้าภาพในการดูแลศูนย์ฯ
- กรณีตัวอย่าง ต้นแบบหมู่บ้านเกษตรรอยูดีทีกินดี "ห้วยทับทัน" จ.ศรีสะเกษ มุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร ให้ชุมชนมีส่วนร่วมแก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ซึ่งเน้นการเกษตรแบบเพิ่มผลผลิตเป็นสำคัญ มีการร่วมมือกันระหว่าง อบต.ผักไหม กับบริษัท สยามคูโบต้าคอร์ปอเรชั่น จำกัด ดึงนวัตกรรมเครื่องจักรการเกษตร และกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านโครงการเพื่อเกษตรกรไทยยูดีทีกินดี หวังยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย "กรีนซิตี (Green City)"

- การทำ Zoning ภาคเกษตร
- เน้นการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ เพื่อขายในตลาดระดับบนและเน้นการนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม เช่น ขายข้าวเป็นกรีนไมซ์ข้าวเป็นเกรียน
- ต้องให้เกษตรกร เป็น Key player ผ่านการบริหารจัดการกระบวนการรวมกลุ่มและขบวนการสหกรณ์เป็นกลไกขับเคลื่อนจากพื้นฐานปัญหาเดียวกัน เพื่อให้เกษตรกรมีฐานะเป็นผู้กำหนดราคาจำหน่ายสินค้าหลัก แทนที่พ่อค้าคนกลาง เช่น การลดบทบาทของโรงสีและฝ่ายโอนอำนาจการกำหนดราคามายังกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มผลประโยชน์รายได้ตกสู่กลุ่มเกษตรกรมากขึ้นเหมือนเช่นในประเทศเกาหลี
- หน่วยงานภาครัฐต้องเชื่อในศักยภาพของเกษตรกรเพื่อให้เกิด Empowerment ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่เกษตรกรและผลประโยชน์ตกถึงเกษตรกรให้มากขึ้นกว่าเดิม

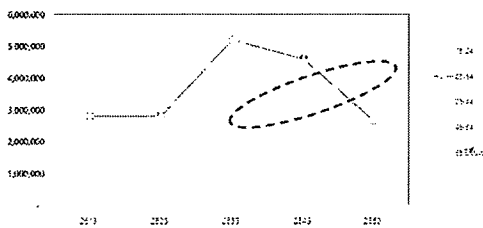
### 2. Solve to Aging Society

ปัญหาแรงงานเกษตรสูงวัย โดยเฉพาะช่วงอายุ 45-54 และ 55 ปีขึ้นไป เริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ขณะที่แรงงานวัยหนุ่มสาว ช่วงอายุ 15-24 ปี และ 25-34 ปี มี



ทิศทางลดลงสวนทางกันโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่ พ.ศ. 2533-2553 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในอีก 10 ปีข้างหน้านับจากปี 2556 เป็นต้นไป ภาคเกษตรยังต้องเผชิญกับปัญหาขาดแคลนปัจจัยแรงงานอย่างรุนแรงหากไม่มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรภาคเกษตร พ.ศ. 2513-2553



ที่มา : สำนักนโยบายและแผนฯ สำนักงานสถิติแห่งชาติ(2556)

การแก้ไขปัญหาลดแรงงานเกษตรสูงวัย จึงจำเป็นต้องหาแรงงานทดแทนเพื่อให้เกิดผลิตภาพแรงงานเกษตร (Labor Productivity) โดยวิธีการ ดังนี้

- Part Time Farmer เช่น กรณีการดึงคนชบแท็กซีหรือแรงงานภาคอุตสาหกรรมกลับมาทำนาและเกี่ยวข้าวเมื่อถึงรอบฤดูกาลผลิต
- Young Farmer สนับสนุนคนหนุ่มสาวทั้งที่เป็นและไม่ได้เป็นลูกหลานเกษตรกร แต่มีความสนใจในกระบวนการผลิตทางการเกษตร
- ปรับเปลี่ยนทัศนคติเกษตรกรให้ใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงาน เพื่อลดปริมาณการใช้แรงงานคนในภาคเกษตร (Labor Intensive)

### 3. Solve to Global Warming

การแก้ไขปัญหาลดผลพวงจากกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเสื่อมโทรม และนำไปสู่ความแปรปรวน สภาพอากาศ จนท้ายที่สุดกลายเป็นผลกระทบย้อน

กลับสู่การเพิ่มขึ้นภาวะต้นทุนและการลดลงของประสิทธิภาพการผลิตตามมาเป็นลูกโซ่

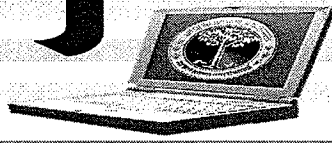
● การปรับตัวด้านกระบวนการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงความแปรปรวนสภาพอากาศผ่านโครงการประกันภัยพืชผลเช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และข้าว

● ผลักดันให้เกิดการขยายพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นเพื่อลดคาร์บอน เพิ่มออกซิเจนสู่สิ่งแวดล้อมผ่านโครงการธนาคารต้นไม้ ๓.ก.ส.

● ผลักดันให้เกิดการขยายพื้นที่ปลูกพืชพลังงานทดแทน อาทิ การปรับเปลี่ยนพื้นที่นาแล้ง เป็นอ้อย เป็นต้น

ดังนั้น ทิศทางภาคเกษตรไทยในทศวรรษหน้า จึงต้องเผชิญกับความท้าทายในการหาทางลดต้นทุนการผลิตเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตต่อไร่ในพืชสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ ตลอดจนต้องเตรียมแก้

ปัญหาเชิงรุกจากแรงงานเกษตรสูงวัยและการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศที่ต้องเปลี่ยนให้กลายเป็นโอกาสต่อภาคเกษตรไทย โดยการเชื่อมโยงจุดแข็งจากการมีความหลากหลายทางชีวภาพแต่ละภูมิภาคของประเทศและภูมิภาคท้องถิ่นผนวกกับนโยบาย/โครงการที่เป็นนวัตกรรมเทคโนโลยี การผลิตสมัยใหม่ผ่านความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร ธุรกิจภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร และ ๓.ก.ส. ให้อีก 10 ปีข้างหน้าของภาคเกษตรไทยมุ่งสู่ “Moving up Value chain for fair sharing” เน้นการปรับเพิ่มบทบาท “เกษตรกรเป็น Key player” ที่มี “อำนาจการตัดสินใจ (Empowerment)” ในวงจรธุรกิจเกษตรมากกว่าพ่อค้าคนกลางโดยภาครัฐมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของเกษตรกร



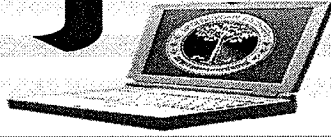
### ราคาประมูล วันศุกร์ที่ 3 มกราคม 2557

#### ราคาประมูล ตลาดกลางยางพาราสงขลา

ยางแผ่นดิบ	72.17	(02/01/2557)
ยางแผ่นรมควันชั้น3	75.29	(02/01/2557)
น้ำยางสด ณ โรงงาน	65.00	↓ 2.00
เศษยาง ณ โรงงาน	66.50	(02/01/2557)

### สถานการณ์ยางวันพฤหัสบดีที่ 2 มกราคม 2557

ราคายางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควันตลาดกลางยางพาราสงขลาปรับตัวลดลงกิโลกรัมละ 1.38 บาท และ 0.91 บาท แต่ระดับ 72.17 บาท/กก. และ 75.29 บาท/กก. เพราะนักลงทุนชะลอการซื้อและรอดูสถานการณ์เนื่องจากขาดปัจจัยชี้้นำ ตลาดล่วงหน้าโตเกี่ยวหยุดทำการในเทศกาลปีใหม่ ประกอบกับมีการคาดว่าผลผลิตยางโดยรวมจะเพิ่มขึ้นจากสภาพอากาศที่เอื้อต่อการกรีดยางรวมทั้งความกังวลต่ออุปสงค์ยาง หลังจากสต็อกยางจีนและญี่ปุ่นยังคงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เงินเยนและเงินบาททำสถิติอ่อนค่าอย่างต่อเนื่องแต่ระดับอ่อนค่าสุดในรอบกว่า 5 ปี และ 3 ปี ยังคงเป็นปัจจัยสนับสนุนราคายางได้ในระดับหนึ่ง



## การเงิน - การลงทุน : World Update : สินค้าโภคภัณฑ์

วันที่ 2 มกราคม 2557 14:59 ยางแผ่นดิบราคาอยู่ที่ 73.55 บาท/กก.

โดย : สถาบันวิจัยยางพารา



ราคายางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควันปรับตัวลดลงกิโลกรัมละ 1.38 บาท และ 0.91 บาท อยู่ที่ 72.17 บาท/กก. และ 75.29 บาท/กก.

สถานการณ์ยาง วันพฤหัสบดีที่ 2 มกราคม 2557

ราคายางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควันตลาดกลางยางพาราสงขลาปรับตัวลดลงกิโลกรัมละ 1.38 บาท และ 0.91 บาท และระดับ 72.17 บาท/กก. และ 75.29 บาท/กก. เพราะนักลงทุนชะลอการซื้อและรอดูสถานการณ์เนื่องจากขาดปัจจัยชี้้นำ ตลาดล่วงหน้าโตเกียวยุคทำการในเทศกาลปีใหม่ ประกอบกับมีการคาดว่าผลผลิตยางโดยรวมจะเพิ่มขึ้นจากสภาพอากาศที่เอื้อต่อการกรีดยาง รวมทั้งความกังวลต่ออุปสงค์ยาง หลังจากสต็อกยางจีนและญี่ปุ่นยังคงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เงินเยนและเงินบาททำสถิติอ่อนค่าอย่างต่อเนื่องและระดับอ่อนค่าสุดในรอบกว่า 5 ปี และ 3 ปี ยังคงเป็นปัจจัยสนับสนุนราคายางได้ในระดับหนึ่ง

ราคาประมูล ณ ตลาดกลางยางพาราสงขลา สถานการณ์ยาง วันพฤหัสบดีที่ 2 มกราคม 2557

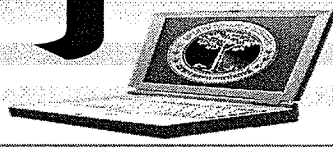
ยางแผ่นดิบ 72.17 บาท/กก.

ยางแผ่นรมควันชั้น 3 75.29 บาท/กก.

น้ำยางสด ณ โรงงาน 67.00 บาท/กก.

เศษยาง ณ โรงงาน 66.50 บาท/กก.

ที่มา: สถาบันวิจัยยางพารา กรมวิชาการเกษตร



## ราคาสินค้าเกษตรรายวัน ประจำวันที่ 2 มกราคม 2557

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร -- พุธที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๗ ๑๓:๑๗:๕๘ น.

ราคาสินค้าเกษตร รายวัน ณ ตลาดกลาง หรือ ตลาดสำคัญ ประจำวันที่ 2 มกราคม 2557

ข้าวนาปี : ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ 105

โรงสีเด็กเฮง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 14,200 บาท/ตัน ราคาทรงตัว

ข้าวนาปี : ข้าวหอมมะลิ

โรงสีโชคไพศาล อ.เขาคกรรจ จ.สระแก้ว 14,000 บาท/ตัน ราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ 27 ธันวาคม 2556 ที่ราคา 13,500 บาท/กก.

ข้าวเปลือกเจ้า ความชื้น 15%

โรงสีสินทรัพย์ถาวร อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 8,500 บาท/ตัน ราคาทรงตัว

ข้าวเปลือกเจ้า ความชื้น 25%

โรงสีสินทรัพย์ถาวร อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 7,225 บาท/ตัน ราคาทรงตัว

มันสำปะหลังสด (แป้ง 25%)

บริษัท สวงวนวงษ์อุตสาหกรรม จำกัด อ.เมือง จ.นครราชสีมา 2.25 บาท/กก. ราคาทรงตัว

สารกาแฟโรบัสต้า คละ

สหกรณ์ผู้ปลูกกาแฟ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 69.50 บาท/กก. ราคาทรงตัว

ผลปาล์มน้ำมัน น้ำหนักมากกว่า 15 กก.

บริษัท ยูนิวาณิช จำกัด อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ 5.30 บาท/กก. ราคาทรงตัว

ยางพาราแผ่นดิบชั้น 3

ตลาดกลางยางพารา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 72.17 บาท/กก. ราคาลดลงจากวันที่ 27 ธันวาคม 2556 ที่ราคา 73.55 บาท/กก.

สับปะรดโรงงาน

บริษัทสามร้อยยอด จำกัด (เอส.อาร์.วาย.) อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ 6.20 บาท/กก. ราคาทรงตัว

สุกร

สุคใจฟาร์ม ต.มาบแค อ.เมือง จ.นครปฐม 66.00 บาท/กก. ราคาทรงตัว

ไก่รุ่นพันธุ์เนื้อ

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด อ.เมือง จ.ชลบุรี 46.00 บาท/กก. ราคาทรงตัว

ไข่ไก่สดเบอร์คละ

สหกรณ์ผู้เลี้ยงไข่ไก่ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 320.00 บาท/ร้อยฟอง ราคาทรงตัว

--สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร--







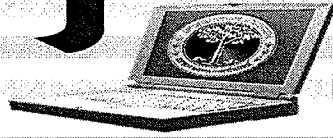
หนองคาย	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nongkhai	-	-	-	-	-	-	-	-

## ยางแผ่นรมควัน (RSS)

ตลาดกลางยางพารา กลาง (กก.)	ราคายางซื้อขายที่ตลาดกลาง (บาท /กก.)						ปริมาณยางซื้อขายที่ตลาด Quantity ( KG. )	
	ชั้น 1-3	ชั้น 4	ชั้น 5	ชั้นฟอง	ชั้น Cutting			
Rubber Market								
สงขลา			75.29	74.31	73.81	73.31	67.11	286,620
Songkhla								
สุราษฎร์ธานี			73.96	-	-	-	-	66,000
Suratthani								
นครศรีธรรมราช			75.19	73.87	73.37	73.37	68.18	500,000
NakornSrithammarat								
ยะลา			-	-	-	-	-	-
Yala								
บุรีรัมย์			-	-	-	-	-	-
Burirum								
หนองคาย			-	-	-	-	-	-
Nongkhai								

ที่มา: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

อินโฟเควสท์ โดย กัมพูกา เกิดปานทอง โทร.02-2535000 ต่อ 311 อีเมลล์: kantika@infoquest.co.th--



infoquest

ภาวะยาง AFET: ราคาขอลง หลังสิ้นสุดการเว้นจัดเก็บค่า CESS จากผู้ส่งออก

ยางพารา

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- พุธที่ 2 มกราคม 2557 16:45:58 น.

รายงานภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3) หลังปิดการซื้อขายวันนี้

มีมูลค่ารวมทั้งสิ้นประมาณ 49.95 ล้านบาท มีปริมาณซื้อขายรวม 119 สัญญา เพิ่มขึ้นจากวันศุกร์ 59 สัญญา

โบรกเกอร์จากบริษัท พัฒนาเกษตรล่วงหน้า จำกัด เปิดเผยว่า วันนี้ราคา RSS3 ปรับตัวลดลง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเริ่มเก็บเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง(CESS) จากผู้ส่งออกยางพารา หลังจากที่ ครม.มีมติให้งดเก็บเงินดังกล่าวมานาน 4 เดือน ตั้งแต่ ก.ย.-ธ.ค.56 "มีค่า CESS เข้ามา พอปีใหม่จะมีการเก็บเพิ่ม 3 บาทจากผู้ส่งออก วันนี้ก็เห็นผลจากตัวน้ำยางลงไป 3 บาท พอดีหยุดสะสมหลายวัน ปริมาณของก็ออกมาเยอะ ตลาดจีนดัชนี PMI ก็ลดลง" โบรกเกอร์ กล่าว

วันนี้หากพิจารณาจากปัจจัยข้างเคียง เช่น ราคาทอง และราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับเพิ่มขึ้น ก็น่าจะเป็นปัจจัยหนุนในระยะสั้นให้กับราคาขงได้ในระยะนี้ และอาจจะมีช่วงการไล่เก็บสต็อกยางจากจีนอีกครั้งในช่วงก่อนวันหยุดเทศกาลตรุษจีนที่จะมีขึ้นในสิ้นเดือนม.ค.นี้ เพียงแต่ปัญหาอยู่ที่สต็อกยางในปัจจุบันยังมีสูง ดังนั้นเมื่อมีการไล่ซื้ออาจทำให้ราคาปรับขึ้นได้ไม่มากนัก คาดการณ์พรงนี้ แนวรับอยู่ที่ 84.50 บาท/กก. หากหลุดจากนี้ไปก็เป็นแนวรับที่ 81.00 บาท/กก. ส่วนแนวต้านอยู่ที่ 88.50 บาท/กก. ส่วนปริมาณสัญญาซื้อขายคงค้าง(Open Interest) อยู่ที่ 2,426 สัญญา เพิ่มขึ้น 16 สัญญา

ภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3)

เดือน	ราคาปิด	ราคาปิด	ปริมาณ
ครั้งก่อน	วันนี้	การซื้อขาย	

- ☆ ข้ามเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

# ข่าว

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 ถนนบางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700



# เกษตร

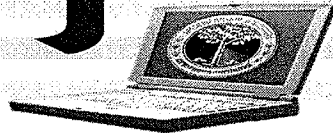
- ☆ แนวหน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

หน้า วันที่ ๒ ม.ค. ๒๕๖๗

★ อินโฟเควสท์

FEB 14	82.60	80.50	16
MAR 14	83.20	-	0
APR 14	84.00	83.00	4
MAY 14	84.70	83.50	8
JUN 14	84.80	84.00	4
JUL 14	85.20	84.00	23
AUG 14	86.10	84.90	64
รวม	119		

อินโฟเควสท์ โดย กษมาพร กิตติสัมพันธ์/รัชดา โทร.02-2535000 ต่อ 317 อีเมลล์:  
 rachada@infoquest.co.th--



infoquest

ราคาตลาดยาง TOCOM: สัญญาส่งมอบเดือน มิ.ย.2557 ปิดลดลงแตะ 274.5 เยน

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- พุธที่ 2 มกราคม 2557 16:06:36 น.

ตลาดยางโตเกียวประจำวัน 2 ม.ค.2557 มีปริมาณซื้อขายรวมทั้งสิ้น 10,265 สัญญา

โดยสัญญาส่งมอบเดือน มิ.ย. 2557 เคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 274.3-278.5 เยน ปิดตลาดที่ 274.5 เยน

ลดลง 2.8 เยน

เดือน	ปิดวันก่อน	เปิด	สูงสุด	ต่ำสุด	ปิด	เปลี่ยนแปลง
ปริมาณซื้อขาย						
ม.ค. 2557	279.8	278.2	280.3	278.2	279.8	+0.0
50						
ก.พ. 2557	274.7	276.0	277.5	275.2	275.9	+1.2
371						
มี.ค. 2557	275.3	274.8	275.5	273.0	273.8	-1.5
176						
เม.ย.2557	275.4	276.1	276.1	272.7	272.9	-2.5
320						
พ.ค. 2557	276.2	276.9	277.1	273.5	273.7	-2.5
4,244						
มิ.ย. 2557	277.3	277.9	278.5	274.3	274.5	-2.8
5,104						
รวม	10,265					

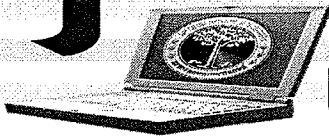
หมายเหตุ:

(1) หน่วยของราคา = เยน/กก.

(2) ปริมาณการซื้อขาย 1 หน่วย = 10,000 กิโลกรัม

อินโฟเควสท์ แพลตฟอร์มและเรียบเรียงโดย เกตุ โนนทิง/ปณิศา โทร.02-2535000 ต่อ 323 อีเมลล์:

panaiyada@infoquest.co.th--



ภาวะตลาดยางเอเชีย: สัญญายาง TOCOM ร่วงลง เหตุวิตกสต็อกยางจีนเพิ่ม

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- จันทร์ที่ 30 ธันวาคม 2556 10:42:06 น.

สัญญายางตลาดยางโตเกียวอ่อนตัวลงวันนี้ เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับสต็อกยางที่เพิ่มขึ้นในจีน ส่งผลให้เกิดความกังวลมากขึ้นว่า ความต้องการยางอาจจะชะลอตัวลง เนื่องจากจีนเป็นประเทศผู้ซื้อยางรายใหญ่ที่สุด

สัญญายาง TOCOM ส่งมอบเดือนมิ.ย. ร่วงลงถึง 1% และ 274.5 เยนต่อกิโลกรัม หรือ 2,605 ดอลลาร์ต่อตัน ก่อนที่จะเคลื่อนตัวมาอยู่ที่ 275.7 เยน เมื่อเวลา 11.51 น. ตามเวลาท้องถิ่น

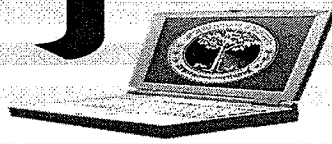
สต็อกยางจีนเพิ่มขึ้นแตะ 174,498 ตันเมื่อวันที่ 26 ธ.ค. ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2557

สัญญายางส่งมอบเดือนพ.ค. ในตลาดล่วงหน้าเซี่ยงไฮ้ร่วงลง 0.5% และ 18,335 หยวน หรือ 3,023 ดอลลาร์ต่อตัน

อินโฟเควสท์ แพลตฟอร์มและเรียบเรียงโดย สุนิตา พรรณรักษา โทร.02-2535000 ต่อ 315 อีเมลล์:

sunita@infoquest.co.th--





## กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศความสำเร็จ เพิ่มความแข็งแกร่งสู่ปีที่ 6 อย่างยั่งยืน “โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค”

- ThaiPR.net 2 ม.ค. 2557

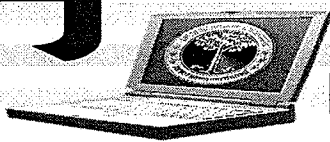
กรุงเทพฯ--2 ม.ค.--คอร์แอนด์พีค

กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศความสำเร็จ เพิ่มความแข็งแกร่งสู่ปีที่ 6 อย่างยั่งยืน “โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค” ตามนโยบาย One Province One Agro-Industrial Product : OPOAI

กระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศความสำเร็จโครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค ตามนโยบาย One Province One Agro-Industrial Product หรือ OPOAI โดยในปี 2556 มีสถานประกอบการ ที่ปรึกษา และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้รับรางวัลดีเด่น รวม 26 ราย รับโล่รางวัลเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการดำเนินงาน พร้อมเร่งส่งเสริมภาคการเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปของไทยให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน เพื่อรองรับการเปิดเสรีอาเซียนในปี 2558

นายประเสริฐ บุญชัยสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จึงได้มอบนโยบายให้กับกระทรวง เน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกระดับ เพื่อสร้างการเติบโต และความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย ผ่านการทำงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อผลักดันให้อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยการส่งเสริมให้มีการใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ระดับจังหวัดที่มีความแตกต่าง ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีความหลากหลายตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ อันเป็นปัจจัยสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ

ทั้งนี้กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะผู้กำกับดูแลผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ไทย ยังคงเปิดกว้างและพร้อมที่จะส่งเสริมธุรกิจการค้าภาคการเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูป ให้สามารถแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้อย่างเต็มที่ โดยอุตสาหกรรมแปรรูปภาคการเกษตร ถือเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต จึงต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างจริงจังและเร่งด่วน พร้อมทั้งเสริมสร้างสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีอยู่ให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว

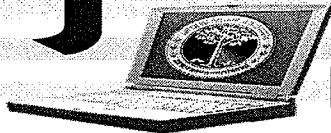


นายประเสริฐกล่าวว่า ในปี 2557 ซึ่งเป็นปีสุดท้าย ก่อนการเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน ในปี 2558 ประเทศไทยจะต้องเร่งมุ่งเน้นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการ เพื่อให้สถานประกอบการสามารถเข้าสู่เวทีการค้าเสรีได้อย่างภาคภูมิ กระจ่างๆ จึงได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ผ่านโครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค โดยการให้ความรู้และคำปรึกษาแนะนำในด้านหลัก ๆ ได้แก่ การบริหารจัดการ การลดต้นทุนพลังงาน การพัฒนายกระดับประสิทธิภาพการผลิตและผลิตภัณฑ์ให้ได้รับมาตรฐานสากล รวมถึงกลยุทธ์ขับเคลื่อนการตลาด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันในลักษณะไตรภาคีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อให้สถานประกอบการสามารถแข่งขันได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

สำหรับการพัฒนาสถานประกอบการนั้น เราได้แบ่งการพัฒนาออกเป็น 6 แผนงานครอบคลุมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ได้แก่ 1. การบริหารจัดการโลจิสติกส์ 2. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต 3. การปรับปรุงคุณภาพและพัฒนางาน 4. การลดต้นทุนพลังงาน 5. การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์/ระบบมาตรฐานสากล และ 6. กลยุทธ์ขับเคลื่อนการตลาด โดยกระทรวงอุตสาหกรรมหวังว่า สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ จะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันพร้อมรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปี 2558 นี้

ด้านนายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค ตามนโยบาย One Province One Agro-Industrial Product หรือ OPOAI ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน โดยในปี 2556 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ 155 แห่ง สามารถลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ คิดเป็นมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้กว่า 326 ล้านบาท นับจากปี 2550 จนถึงปี 2556 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการแล้วกว่า 900 แห่ง ความสำเร็จของโครงการสามารถวัดผลจากผู้ประกอบการที่สามารถลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ คิดเป็นมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้กว่า 3,180 ล้านบาท อันเป็นผลมาจาก

การลงมือปฏิบัติเชิงลึกระหว่างที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สถานประกอบการ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างจริงจัง โดยการให้ความรู้ คำปรึกษา



แนะนำ การสร้างสรรค์ทางความคิด เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทำให้องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุน รวมทั้งนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างทัดเทียมกับประเทศในกลุ่มอาเซียนต่อไป

สำหรับในปีนี้มีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลดีเด่นจากการเข้าร่วมโครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค จำนวน 10 ราย ประกอบด้วย

สถานประกอบการดีเด่น จำนวน 10 ราย

1. บริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด จังหวัดสุพรรณบุรี
2. โรงสีข้าวศรีรุ่งเรืองพาณิชย์ จังหวัดหนองคาย
3. บริษัท โรงสีข้าวบุญสนอง จำกัด จังหวัดหนองคาย
4. บริษัท เจียไทยยางพารา จำกัด จังหวัดตราด
5. บริษัท พรีเมียร์ ควอลิตี้ สตาร์ช จำกัด จังหวัดมุกดาหาร
6. บริษัท เอี่ยมบูรพา จำกัด จังหวัดสระแก้ว
7. บริษัท อินทชชนกร จำกัด จังหวัดสมุทรสาคร
8. บริษัท สำเภาทองฟู้ด โปรดักส์ จำกัด จังหวัดสมุทรสาคร
9. บริษัท เมืองพลการเกษตร จำกัด จังหวัดพิษณุโลก
10. บริษัท ไทยสมาร์ทไลฟ์ จำกัด จังหวัดยโสธร



ยางที่ตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช ปรับราคาลดลงมาก ในวันเปิดซื้อขายวันแรกในปีใหม่

🌿 แหล่งที่มา : สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยอำเภอทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

📅 วันที่ข่าว : 2 มกราคม 2557

ยางที่ตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช ปรับราคาลดลงมาก ในวันเปิดซื้อขายวันแรกในปีใหม่

ตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช แจ้งการซื้อขาย ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน โดยวิธีการประมูล ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2556 มีราคาดังต่อไปนี้

- ยางแผ่นดิบ คุณภาพ 1-3% กิโลกรัมละ 72.09 บาท
- ยางแผ่นดิบ ความชื้น 3-5% กิโลกรัมละ 71.17 บาท
- ราคาท้องถิ่น กิโลกรัมละ 70.20 บาท
- ยางแผ่นรมควัน ชั้น 1-3 กิโลกรัมละ 75.19 บาท
- ยางแผ่นรมควัน ชั้น 4 กิโลกรัมละ 73.87 บาท
- ยางแผ่นรมควัน ชั้น 5 กิโลกรัมละ 73.37 บาท
- ยางฟอง กิโลกรัมละ 73.37 บาท
- ยางคัทติ้ง กิโลกรัมละ 68.18 บาท

มีปริมาณยางเข้าตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช จำนวน 545,000 กิโลกรัม

วิเคราะห์สถานการณ์ราคายางประจำวัน

ราคายาง ต่อ กก. ยางแผ่นดิบ ลดลง 1 บาท 40 สตางค์ ยางความชื้น 3-5% ลดลง 1 บาท 65 สตางค์ ยางแผ่นรมควัน ลดลง 90 สตางค์

ราคายางพารา ณ ตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช ยางแผ่นดิบอยู่ที่ 72.09 บาท/กิโลกรัม ลดลง 1.40 บาท/กิโลกรัม ยางความชื้น 3-5% อยู่ที่ 71.17 บาท/กิโลกรัม ลดลง 1.65 บาท/กิโลกรัม ยางแผ่นรมควันอยู่ที่ 75.19 บาท/กิโลกรัม ลดลง 0.90 บาท/กิโลกรัม ราคายางปรับตัวลดลงทั้งยางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควัน โดยมีปัจจัยกดดันราคายางจากการหยุดยาวต่อเนื่องในช่วงเทศกาลปีใหม่ทำให้นักลงทุนชะลอการซื้อขายยาง ปริมาณยางออกสู่ตลาดมากในช่วงนี้เนื่องจากปริมาณฝนในพื้นที่ปลูกยางลดน้อยลง อีกทั้งไม่มีปัจจัยใหม่ๆ เข้ามาสนับสนุนราคายางในช่วงนี้

และ องค์การสวนยาง แจ้งราคารับซื้อน้ำยางสด กก.ละ 58 บาท และ ราคาเศษยางก้อนถ้วย 100% กก.ละ 61 บาท

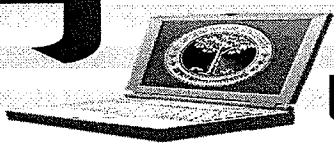
ข้อมูลข่าวและที่มา

จำนวนผู้เข้าชม : 32

ผู้สื่อข่าว : สุยุทธ พิทักษ์มงคล

Rewriter : วรณวิไล สนิทผล

สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>



### พาณิชย์คาดเงินเฟ้อปี 57 อยู่ที่ 2.8%

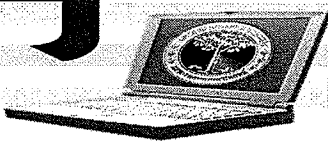
พาณิชย์ประเมินเงินเฟ้อปี 57 เศรษฐกิจฟื้น ดันเงินเฟ้อ 2-2.8% ส่วนปี 56 ต่ำสุดในรอบ 4 ปี หลังจากภาคการบริโภคหดตัวต่อเนื่อง

วันพฤหัสบดี 2 มกราคม 2557 เวลา 19:45 น.

นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (เงินเฟ้อ) ในปี 57 อยู่ที่ 2.00-2.80% โดยมีสมมติฐานจากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (จีดีพี) เฉลี่ย 3.0-5.0% ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ที่ระดับ 95-110 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ระหว่าง 29-34 บาทต่อเหรียญสหรัฐ รวมถึงรัฐบาลยังคงมาตรการลดค่าครองชีพ ได้แก่ รถโดยสารประจำทางและรถไฟฟ้าขึ้น 3 ไม่เสียค่าใช้จ่าย การอุดหนุนน้ำมันดีเซล การอุดหนุนการใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้ใช้อุปกรณ์ขนาด 5 แอมแปร์ไม่เกิน 50 หน่วย

อย่างไรก็ตาม หากสมมติฐานไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ โดยมาตรการลดค่าครองชีพถูกยกเลิกทั้งหมดพร้อมกัน จะส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อประมาณ 1.3-1.4% ซึ่งมีโอกาสทำให้อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีรวมอยู่ที่ระดับ 3.00-3.80% แบ่งเป็นหากมีการปรับขึ้นราคาน้ำมันดีเซลจะส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อ 1% ซึ่งราคาน้ำมันดีเซลเป็นตัวที่มีน้ำหนักสูงที่สุด ขณะที่รถไฟฟ้าจะกระทบเงินเฟ้อ 0.18% รถโดยสารประจำทางฟรี 0.11% ค่าไฟฟ้า 0.068% และค่าก๊าซหุงต้ม (แอลพีจี) 0.1%

ส่วนอัตราเงินเฟ้อ เดือนธ.ค. 56 เท่ากับ 106.01 สูงขึ้น 1.67% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อรวมทั้งปี 56 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยสูงขึ้น 2.18% ต่ำสุดในรอบ 4 ปีนับตั้งแต่ปี 53 เป็นต้นมา และเป็นอัตราเพิ่มแบบชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกอยู่ในระดับต่ำ และการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ชะลอตัวลงเช่นเดียวกัน



นอกจากนี้ยังพบว่าในช่วงปีต้นที่ผ่านมาค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นจากการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ ทำให้มูลค่าการส่งออกในรูปเงินบาทลดลง รวมถึงกรณีราคาสินค้าเกษตรสำคัญปรับลดลง เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน เนื่องจากความต้องการซื้อจากต่างประเทศลดลง จึงส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อลดลง ซึ่งอัตราเงินเฟ้อดังกล่าวอยู่ในกรอบที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ที่ 2.10-2.60%

สำหรับสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง โดยมีราคาสินค้าสำคัญที่ปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวสารเจ้าสูงขึ้น 0.02% เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ สูงขึ้น 0.40% เครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้น 0.33% และอาหารสำเร็จรูปสูงขึ้น 0.34% ส่วนสินค้าหมวดอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มดัชนีสูงขึ้น 0.22% จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าหมวดน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น 1.51%

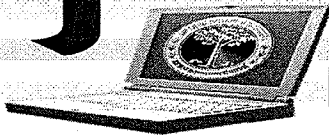
“อัตราเงินเฟ้อในปี 56 อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจชะลอตัวและราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับตัวลดลง รวมทั้งยังมีมาตรการลดค่าครองชีพมาช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้กับประชาชน ส่วนในปี 57 คงต้องจับตามองมาตรการค่าครองชีพต่างๆ ว่ารัฐบาลใหม่จะคงมาตรการดังกล่าวหรือไม่หรือไม่ ซึ่งหากมีการยกเลิกทั้งหมดจะส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้นอย่างแน่นอน”

นายสมชาติ สร้อยทอง อธิบดีกรมการค้าภายใน กล่าวถึงแผนการดูแลราคาสินค้าในปี 57 หลังจากมาตรการขอความร่วมมือตรึงราคาจะสิ้นสุดในเดือนธ.ค.56 ว่า แนวโน้มราคาสินค้าในปี 57 ในช่วงต้นปีจะยังคงอยู่ในภาวะทรงตัว เนื่องจากปัจจัยที่มีผลต่อราคาสินค้า ทั้งวัตถุดิบและค่าแรงงานยังทรงตัวอยู่ในระดับเดิม ขณะที่น้ำมันดิบดูไบ คาดว่าจะอยู่ที่ 95-115 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 29-30 บาทต่อเหรียญสหรัฐ และราคาน้ำมันดีเซลในประเทศทรงตัวอยู่ที่ 29.99 บาทต่อลิตร จึงไม่มีผลต่อต้นทุนการผลิตและราคาจำหน่ายสินค้า

“จากปัจจัยเรื่องต้นทุนที่ไม่ขยับขึ้น บวกกับช่วงต้นปี เป็นช่วงที่ผู้ประกอบการมีการลด แลก แจก แถม เพื่อกระตุ้นยอดขายช่วงปีใหม่ ทำให้มีการแข่งขันกันสูง ประกอบกับเศรษฐกิจชะลอตัว กำลังซื้อผู้บริโภคไม่ค่อยมี ภาวะราคาสินค้าก็จะยังทรงๆ ตัว แรงกดดันในเรื่องการปรับราคาจึงยังไม่มี”

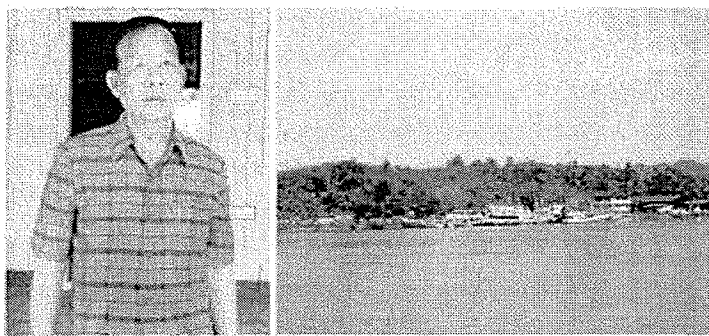
อย่างไรก็ตาม หากสินค้ารายการใดมีความจำเป็นต้องปรับขึ้นราคา กรมฯ ก็พร้อมที่จะพิจารณาให้ แต่ต้องยื่นแสดงภาวะต้นทุนที่สูงขึ้นประกอบการพิจารณา และการปรับราคาต้องทำแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคมากนัก





## สรนหนท์ จิโรจนมนตรี นายกเทศมนตรีเมืองกันดั่ง จ.ตรัง "สร้างกันดั่งให้เป็นเมืองแห่งพระยารัษฎาฯ"

ท่องถิ่นพุด  
เมธี เมืองแก้ว



เดิมจังหวัดตรัง เริ่มต้นตั้งตัวเมืองอยู่ที่ตำบลควนธานี กระทั่งเมื่อครั้งที่ "พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี" (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) มารับตำแหน่งเป็นเจ้าเมืองตรัง ในพ.ศ. 2433 จึงได้ดำเนินการพัฒนาจังหวัดในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการย้ายตัวเมืองมาตั้งอยู่ที่ตำบลกันดั่ง ด้วยเล็งเห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของพื้นที่แห่งนี้ ในการเป็นท่าเรือค้าขายที่สำคัญกับชาวต่างชาติ

และโด่งดังไปทั่วโลก จนนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและอาชีพในหลายๆ ด้าน

นายสรนหนท์ จิโรจนมนตรี นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองกันดั่ง เผยว่า ควรที่จะมีการจัดเวทีสัมมนา ระดมความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การสร้าง "เมืองพระยารัษฎาฯ"

ดังนั้น เทศบาลเมืองกันดั่งจึงอาสาเป็นเจ้าภาพ และพร้อมใจร่วมมือกับทุกภาคส่วน จัดการชำระประวัติศาสตร์ของอดีตเจ้าเมืองตรัง ให้เป็นรูปธรรม

โดยผลจากการย้ายมาตั้งเมืองอยู่บริเวณปากแม่น้ำตรัง ที่ตำบลกันดั่ง ในปัจจุบันก็ยังมีหลักฐานเป็นประวัติศาสตร์ต่างๆ หลงเหลืออยู่อีกมากมาย เช่น วัดตรังคภูมิพุทธาวาส หรือ ยางพาราต้นแรกของประเทศไทย รวมทั้งหลังจากที่ "พระยารัษฎาฯ" ถึงแก่อนิจกรรมแล้ว บ้านพักที่ท่านเคยอยู่อาศัย ทางเทศบาลก็ยังได้รักษาไว้ให้เป็นพิพิธภัณฑ์เพื่อแสดงชีวิต และผลงาน ตลอดจนจะมีการสร้างหุ่นขี้ผึ้งจำลองไว้กราบเคารพบูชาด้วย จึงเห็นสมควรที่จะส่งเสริมให้ "กันดั่ง เป็นเมืองแห่งพระยารัษฎาฯ"